

nytt om navn

VIDAR G. WILBERG

HARALD SIEM

TOR E. LARHEIM

Tone Ringdal

Tone Ringdal er gått bort. Under et ferieopphold i Estland ble livstråden brutalt kuttet over i en trafikkulykke 31.7. 2002.

Tone Ringdal ble født i 1942 og vokste opp på Voss hvor hun også nå var bosatt. Hun fulgte sin far som var lege og tok medisinsk embetseksamen i Oslo i 1969. I 1985 ble hun spesialist i samfunnsmedisin og høsten 1998 tok hun graden Master of Public Health ved Universitetet i Tromsø.

Etter endt utdanning fikk Tone Ringdal en allsidig medisinsk praksis. Hun var misjonslege i Liberia og Angola, distriktslege på Bjarkøy og jobbet med geriatri ved Haukeland Sykehus og på Voss. Midt på 1980-tallet ble hun knyttet til Nasjonalforeningen for folkehelsen innen virkefeltet tuberkulose, og det var i denne del av medisinen hun brukte sine kunnskaper og krefter etter hvert. Hun ble ansvarlig for Nasjonalforeningens engasjement i flere u-land, og ble også benyttet som rådgiver for departementer, NORAD og frivillige organisasjoner. Hennes mange engasjementer brakte henne verden rundt, og hun knyttet mange og nære kontakter med mennesker alle de steder hun kom.

Frem til januar 2002 arbeidet Tone Ringdal som prosjektleder for et felles nordisk samarbeidsprosjekt for bekjempelse av tuberkulose i de baltiske land (NO TB Baltic) hvor Nasjonalforeningen var Norges representant. Fra 2001 var hun knyttet til Aksjonsgruppen for smittevern i Østersjø-regionen som norsk medlem, og var leder av programgruppen for tuberkulose. I tillegg til å initiere samarbeidsprosjekter med tuberkulosemyndigheter i Russland og de baltiske land var hun i ferd med å kartlegge forhold i fengsler, med tanke på et løft hva gjelder hygiene og forebygging av smittsomme sykdommer.

Tone fikk leve et rikt liv. Hun deltok aktivt i kulturlivet på Voss og spilte blant annet cello i det lokale orkesteret. Hun var glad i håndarbeid, og det er mange venner og venners barn som har gledet seg over hennes produkter. I Bjarkøy kirke henger et flott veggteppe som hun har vevd.

Tone var glad i sin familie, sine venner og kolleger. Vi var alle velkommen til hennes lune hjem på Voss, og ikke minst ønsket hun å se oss på sitt sommersted på Brønnøya. Her var det fullt hus med bading, krabbefiske og turer med den gamle distriktslegebåten.

Tone Ringdal satte merker etter seg. Innen fagfeltet tuberkulose hadde hun skaffet seg en solid kompetanse. Men hun hadde også en personlig varme, velvillighet, imøtekommenhet og takknemlighet som kjennetegnet henne. Vi er mange som kommer til å savne Tone både som kollega og venn. Hennes gode humør og ungdommelige sinn gjorde alltid godt for oss rundt henne.

Våre tanker går til brødrene Nils og Peder med familier som har mistet et kjært familiemedlem.

Arne Fredrik Ruud

Professor emeritus Arne F. Ruud er gått bort, 89 år gammel. Han hadde et rikt intellekt og utdannet seg til tannlege i 1937 og lege i 1942 i Oslo. I 1937–42 var han tannlege ved Rikshospitalet, i 1943–45 tannlege og lege ved Dikemark sykehus og i 1951 ble han spesialist i medisinsk radiologi etter videreutdanning ved flere Oslo-sykehus. Han tjenestegjorde også i Korea og fikk krigsdeltakermedaljen i 1954. I 1951 ble han ansatt som sjef for Norges Tannlegehøyskoles røntgenavdeling, senere avdeling for kjeve- og ansiktsradiologi. Institusjonen ble en del av Universitetet i Oslo i 1959, med Ruud som dosent. Han hadde funnet sin nisje i helsevesenet og hans virke ved avdelingen kom til å vare i 30 år.

Det er først og fremst som den engasjerte diagnostiker med sitt skarpe radiologiske blikk, vi husker ham. Tittelen på et intervju han gav samme året som han gikk av, *Kjeven er mye mer enn du tror*, er betegnende for det Ruud stod for i sin gjerning. Han presiserte at en lang rekke sykdommer kan føre til manifestasjoner i kjeve og at andre tilstander er spesifikke for kjevene. «Vårt tygge- og snakkeapparat er ikke bare knokler og ledd, men også sener, nerver og ikke minst muskulatur. Smerter og andre plager kan oppstå i alle disse strukturer, foruten i bihuler, spyttkjertler og selvsagt – tenner,» foreleste han. Med bred faglig bakgrunn var han ivrig til å påpeke at tannlegestudentenes kunnskaper ikke måtte begrenses til sykdommer og forstyrrelser i tenner og støtteapparat.

Ruud var ansvarlig for at en ny avdeling i 1968 ble en av de mest moderne i Skandinavia, og det er helt i hans ånd at avdelingen senere er blitt oppdatert med medisinsk utstyr på linje med de aller fremste internasjonalt. Han ville ha gledet seg over at det både innen odontologiske og medisinske miljøer er forståelse for at kjeve- og ansiktsradiologi, bør bli en spesialitet. Han hadde i hele sin virksomhetsperiode et nært samarbeid med flere sykehus, og ikke minst samarbeidet med radiologisk avdeling og øre-nese-hals-avdelingen med seksjon for kjevekirurgi og munnhulesykdommer ved Rikshospitalet er blitt ytterligere forsterket etter at han forlot sin post.

Han var sekretær for Den norske tannlegeforenings foredrag- og demonstrasjonsfond i 1946–50, styrer av De odontologiske samlinger i 1979–95, medlem av museumskomiteen i Oslo tannlegeselskap i 1983–97 og en av initiativtakerne til at Folkemuseet på Bygdøy fikk et historisk tannlegekontor. Han mottok Den norske tannlegeforenings hederstegn i 1950 og Oslo tannlegeselskaps hederstegn i sølv i 1989.

Med sin kunnskap og klare hjerne var Arne F. Ruud alltid villig til å informere og undervise pasienter, studenter, kolleger og andre. Undertegnede er svært takknemlig for å ha arbeidet mange år under hans ledelse og for den inspirasjon han gav oss som fulgte etter i hans faglige fotspor.

Publisert: 20. september 2002. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2025. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. desember 2025.